

Malaga atrodas Vidusjūras krastā un ir galvenā Kosta del Sol reģiona pilsēta ar vairāk nekā 670 tūkstošiem iedzīvotāju. Tā ir ostas pilsēta ar ēnainām ieliņām un aiz lapotnēm paslēptām villām. Malaga un tās apkārtnē ir vispopulārākā un svarīgākā tūrisma zona Spānijā, tā ir sestā lielākā valsts pilsēta. Uz Malagu parasti dodas nevis jūsmot par arhitektūru, bet gan baudīt 160 kilometrus garo pludmali, lieliskus laikapstākļus, 300 saulainas dienas gadā un vidējo temperatūru ap 18 grādiem. Malaga ir vienkārši ideāla vieta atpūtai, dzīvošanai un sportošanai. Laikam tieši tādēļ pie Malagas atrodas trešā lielākā Spānijas lidosta, un reģionu jau sen iecienījuši atpūtnieki un pasaules slavenības. Malagā Pikaso darbu nav daudz. Lielākā slavenā gleznotāja šedevru daļa atrodas Parīzē, Ņujorkā, privātajās un nacionālajās galerijās. Savukārt Malagā sakrāti paši personiskākie gleznotāja darbi – sievu un ģimenes portreti, kuri pēc gleznotāja nāves kādu laiku atradās ģimenes īpašumā, bet tagad šīs gleznas var apskatīt katrs Malagas viesis. Pilsētas ekonomika galvenokārt balstās uz tūrismu un lauksaimniecību. No sacensībām brīvajā laikā apmeklējām Karaļa taku. Taka, ko mēdz dēvēt par pasaulē bīstamāko, atrodas Malagas provincē. Pērn, pēc vērienīgas rekonstrukcijas, "El Caminito del Rey" jeb Karaļa pastaigu taciņa ir atjaunota un atkal pieejama apmeklētājiem. Tā vijas gar klints sienu, 100 metrus virs upes. Taka 20. gadsimta sākumā izbūvēta, lai varētu piekļūt diviem ūdenskritumiem. Vēlāk tā kļuva par ļoti populāru objektu pārgalvīgiem ceļotājiem. Pēc gandrīz gadsimtu ilgas izmantošanas dēļ ceļš bijis savu laiku nokalpojis, un, kad 1999. un 2000. gadā tur bojā aizgāja divi cilvēki, valdība slēdza pieejas punktu takai. Tomēr daudzi ekstrēmu izklaižu un adrenalīna tīkotāji dzīvībai bīstamo ceļu mēģināja pieveikt arī pēc tam, turklāt vairāki no viņiem arī aizgājuši bojā. Takas rekonstrukcijā valdība ir ieguldījusi 5,5 miljonus eiro. Tagad tā ir droša un ne tik ekstrēma, bet skati no tās ir ļoti iespaidīgi un elpu aizraujoši. Ceļa garums ir 7,7 kilometri, no kuriem 2,9 kilometri ved pa nervus kutinošām laipām gar klints sienu. Takas slavenākais posms ir "Balconcillo de los Gaitanes" tilts, kas ved pāri milzu aizai.

Malagas katedrāli, ko raksturo baroka, renesanses un gotiskās arhitektūras elementi, sāka celt 16. gadsimtā uz mošejas drupām. Ziemeļu tornis 84 metru augstumā ir otrais augstākais Andalūzijā, taču dienvidu tornis tā arī netika pabeigts.

Katedrāles iekšienē īpaša vērtība jāpiešķir senajām 18. gadsimta ērgelēm, 1875. gadā veidotajam altārim un kora vietai, kas ir slavenā spāņu skulptora Pedro de Mena darbs.

Gibraltars - klints jūrā. No ģeogrāfijas stundām skolā daudziem atmiņā palicis Gibraltāra šaurums, kas Spānijas dienvidos savieno Vidusjūru ar Atlantijas okeānu un kas šķir Eiropu no Āfrikas. Gibraltārs ir maza, Lielbritānijai pakļauta valstiņa ar savu pārvaldi, karogu un naudu. Iedzīvotāji 30 000 (spāņi, itālieši, angļi, maltieši, portugāļi), ticība, tāpat kā Malagā –katoļu. Oficiālā valoda-angļu. 400 metru augstumā paceļas kaļķakmens klints. Tā kopā ar puskilometru garo smilšaino zemes šaurumu arī veido Gibraltāru - Lielbritānijai piederošu teritoriju. Tāda pavisam maza vietniņa, pilsētvalsts, piecus kilometrus gara un tikai kilometru plata. Ierīkot lidlauku tādā klinšainā vietā liekas tikpat kā neiespējami. Tomēr savulaik briti pie pašas Spānijas robežas, kur novietojies neliels līdzens zemes pleķītis, sabēra jūrā zemi un akmeņus puskilometra garumā, izveidojot skrejceļu lidmašīnām. Nolaizdamās uz šaurā skrejceļa, lidmašīnas sirdīgi bremsē un pie pašas jūras strauji apgrīžas, lai brauktu iekšā lidostā. Autoceļš, kas ved no Spānijas robežas uz klints dienvidgalu, neizbēgami šķērso skrejceļu, izveidojot savdabīgu krustojumu. Tādēļ pirms kārtējās lidmašīnas nosēšanās līdzīgi kā pie dzelzceļa pārbrauktuves satiksme uz autoceļa tiek apstādināta, nolaižot barjeru, un

mašīnas, autobusi, motocikli nogaida, kamēr garām aiztraucas laineri un varēs doties tālāk. Gibraltārs ir stratēģiski nozīmīgs Lielbritānijai. Klints augšā, parastajiem garāmgājējiem nepieejamās vietās, atrodas militārā bāze, kur izvietoti radari un citas komunikācijas. Gibraltāra dienvidos atrodas Europa point - Eiropas punkts, kurā kontinents pienāk vistuvāk klāt Āfrikai. Saulainā laikā skaidri saskatāmi Āfrikas krasti. Pastaigājoties pa liegumu, var manīt brīvi klīstošus mērkaķīšus - Ziemeļāfrikas mērkaķus. Pie cilvēkiem viņi pieraduši, pat uzbāžas, pieprasot kādu našķi. Gibraltārs ir vienīgā vieta Eiropā, kur mīt savvaļas mērkaķi. Tās ir divas primātu sugas: cilvēks un mērkaķis, citur Eiropā tikai viena - cilvēks.